

Thật Nghiếp

Tác Giả: Chuy&#n vui c&a: Ph&#m H&#ng Ân
Thứ Ba, 06 Tháng 1 Năm 2009 13:11

V&#ch&#ng t&#i làm chung trong m&#t h&#ng Mê-Đi-C&. Su&#t 10 năm sát cánh bên nhau, đi đi v&# trên chi&#c xe đ&#i cũ, có s&# Mai đ&#t thành tích k&# l&#c. Tuy ch&#ng may m&#n h&#n ai, nh&#ng nh&# hai trái tim già cùng đ&#p chung m&#t nh&#p, cùng chia x&# nh&#ng bu&#n vui trong công vi&#c, nên chúng t&#i th&#i an ph&#n d&#i bàn tay quy&#n l&#c c&a X&#p – m&#c dù đó ch&# là h&#ng Bù Tèo, đ&#ng l&#ng không bao gi&# nhích kh&#i 10 đ&#u ngón tay.

Nh&#ng t&#ng thu&#n bu&#m xuôi gió cho đ&#n ngày Ri-Thai h&#ng thú đó đây, nào ng&# dùng m&#t cái, X&#p kh&#n c&#p h&#p toàn b&, r&#i th&#n nhiên tuyên b&# : vì s&# sinh t&#n c&a X&#p, vì kinh t&# ph&#c t&#p c&a đ&#t n&#c, nên H&#ng đành ph&#i Mu qua M&# s&#n xu&#t. Th&# là, hàng trăm công nhân ngó nhau l&#oáo, m&#i ng&#i t&# ô&#m l&#y t&# gi&#y th&#t nghi&#p l&#i th&#i chia tay, trông ai oán nh&# nh&#ng tên lính b&# b&#c t&# gi&#a tr&#n ti&#n.

Vì là h&#ng Bù Tèo, nên công nhân đa s&# là ng&#i Vi&#t l&#n tu&#i. H&# đ&#n M&# mu&#n màng, ch&#a k&#p c&#p sách đ&#n tr&#ng h&#c v&# lòng ti&#ng Anh, đã v&#i chui vào các h&#ng Bù Tèo đ&# ki&#m s&#ng. B&#i hàng tháng, h&# ph&#i đ&#ng mũi ch&#u sào chi tr&# các B&#u b&#t đ&#c dĩ, nh&# : thuê nhà, đ&#n n&#c, vi&#n thông, ti&#n ích công c&#ng...v...v.

Ng&#i Vi&#t l&#n tu&#i nào cũng đ&#u ch&#a chan tình c&#m, luôn ôm &#p quá kh&# son vàng trong lòng. V&#i t&#i, bây gi&#, 10 năm làm &# h&#ng Bù Tèo là m&#t quá kh&# son vàng. N&#i đó, t&#i có thêm nh&#ng b&#n già tri k&#, nh&#ng đ&#ng nghi&#p t&#n t&#y cho công vi&#c. Nh&#ng c&#m thông, lo toan gi&#ng nhau t&# hoàn c&#nh đ&#n nguy&#n v&#ng. N&#i đó, không nhi&#u thì ít, v&#n đ&# ti&#n nong đ&# chi tr&# các B&#u hàng tháng. V&#n đ&# chút đ&# g&#i v&# giúp đ&# Vi&#t Nam, v&#n tho&#i mái trong cách s&#ng, t&# ly cà phê đ&#m đà h&#ng v&#...đ&#n nh&#ng b&#a ăn phong l&#u, đôi lúc, trong các quán ăn sang tr&#ng.

Nh&#ng b&#n già tri k&# nh&# b&# D&#ng, nh&# lão Th&#ch, nh&# Ph&#c g&#y, Vũ béo, T&# x&#n...Có ng&#i quá ng&# tu&#n. Có ng&#i v&#a l&#c tu&#n. Nh&#ng tu&#i tri thiên m&#nh. Nh&#ng tu&#i, &# Vi&#t Nam, các b&#n già c&#a t&#i đã v&# v&#n c&#m câu, gi&# t&# ch&#n ph&#n hoa phi&#n toái. V&#y mà, gi&# đây, chúng t&#i h&#n nhau m&#i ngày, ch&#y h&#t ch&# này đ&#n ch&# khác xin vi&#c đ&# làm. Đ&#n đâu, ng&#i ta cũng h&#n l&#n h&#n l&#a, b&#o đ&#i b&#o ch&. S&# th&# này, s&# th&# kia. S&#...đ&#n 6 tháng trôi qua, tr&# c&#p th&#t nghi&#p h&#t, mà b&#n già chúng t&#i thì ngóng dài c&# c&, trông mòn c&# m&#t, v&#n ch&#ng th&#y có ma nào l&#u tâm g&#i t&#i.

Có l&#n, t&# an &#i cho th&# thái nhân tình, b&# D&#ng thì ào:

Thật Nghiếp

Tác Giả: Chuy&n vui c&a: Ph&m H&ng Ân
Thứ Ba, 06 Tháng 1 Năm 2009 13:11

- Có ì, kinh t& M& xu&ng, t& lúc x&y ra n&n kh&ng b& 911. Tui th&y, t& lúc đó, h&t h&ng này t&i h&ng n&, sa th&i công nhân r&n r&n.

Lão Th&ch ra v& trí th&c:

- Kinh t& t& b&n có chu k&. Lúc nó lên t&i M&c-xi-mum thì đ&ng nhiên nó ph&i xu&ng. Và t&i khi xu&ng M&c-xi-mum thì t& nó s& lên.

T& x&n chen vào: - Kinh t& xu&ng, Gi&p m&t. T&i sao M& còn thuê công nhân Vi&t Nam sang đây làm?

Ph&c g&y ch&ng thua: - M&, mình là c& dân & đây lâu năm, ì&ng ch& có 8 đ&ng. V&y mà M& ì&i thuê dân x& khác qua đây lao đ&ng trên 10 đ&ng m&t gi&?

Vũ béo gi&ng hòa: - Thì th&ng M& lúc nào ch&ng có cái vô lý c&a nó!

Tôi ng&m ngủi ngó t&ng mái đ&u b&c, đang b&n kho&n tr&&c s& ph&n đ&ng cay c&a cu&c đ&i. N&u h&ng B&t&eo không Mu qua M&, b&n đ&u b&c chúng tôi đã không g&y g&nh gi&a đ&ng, s& trót ì&t đ&i đ&n ch&ng cu&i hành trình, r&i h& h& tr&n v&n v&i ni&m vui R&i-thai c&a m&i đ&a. Ch& còn vài năm n&a – ng&&i tr& nh&t trong b&n già, mu&n m&ng ì&m cũng ch&a đ&y 10 năm – V&y mà chúng tôi b& h&t ra, b& đ&y ra kh&i công vi&c m&t cách chua ch&t nh& th&.

- Còn m&t Gi&p n&a, tôi nghĩ, ít ai tìm t&i. Mình th& đánh li&u m&t phen, xem sao?

B& D&ng đ&a hai tay lên, hu&nh hoang, nh& hài lòng v&i s& suy nghĩ táo b&o c&a b&.

Thật Nghiệp

Tác Giả: Chuy&#n vui c&a: Phạm Hồng Ân
Thứ Ba, 06 Tháng 1 Năm 2009 13:11

Vũ béo ch&#m t&i, kéo tay áo b&# D&#ng: - Gi&#p nào? Nói nhanh lên đi b&#!

- Ba-đi Gi&#p.

B&#n già ch&#ng h&#ng, ngó nhau, nh&# ch&#a ai hi&#u ý b&# D&#ng.

- Ba-đi Gi&#p là cái th&# gì? Nghe l&# quá cha n&#i!

- Là nhà qu&#n, là ch&# mai táng đó!

Ph&#c g&#y le l&#i ra c&# t&#c, hai đ&#u g&#i kh&#y xu&#ng, mu&#n n&#m l&#n đ&#ng xu&#ng n&#n g&#ch.

- Tôi có tr&#i qua r&#i. &#n l&#m m&#y ông &#i!

T&#x&#n ph&#a kh&#i thu&#c vào m&#t Ph&#c g&#y, gay g&#t:

- Tr&#i qua làm sao? &#n làm sao?

Ph&#c g&#y run run k&#:

- Tr&#c khi làm h&#ng B&# T&#o, tôi có vào đó xin vi&#c. Sau khi Ính-t&#-vi&#u, nó nh&#n li&#n. Tr&#c khi Tren-ninh, nó đ&#n tôi vào phòng xác, ti&#n đ&#n m&#t chi&#c gi&#ng có ph&# t&#m Đ&#-r&#p tr&#ng toát. Nó b&#o tôi hãy th, &# gi&# t&#m Đ&#-r&#p ra xem. V&#a gi&# ra, tôi b&#ng th&#y m&#t khu&#n m&#t nát b&#y, đ&#y máu, và kinh khi&#p h&#n n&#a, là đôi m&#t – đôi m&#t c&# m&# to, tr&#ng tr&#ng nhìn tôi nh&# thù oán t&# ki&#p nào. T&# đ&#ng, tôi l&#n đ&#ng ra, không còn bi&#t tr&#i trắng mây n&#c chi n&#a h&#t...

Thật Nghiếp

Tác Giả: Chuy&#n vui c&a: Ph&#m H&#ng Ân
Thứ Ba, 06 Tháng 1 Năm 2009 13:11

Nhìn mặt Ph&#c g&#y lúc này, b&#n đ&#u b&#c chúng tôi đã có cảm giác &n da gà r&#i, hu&#ng h&# chi ph&#i cảm t&#n tay, ph&#i th&#y c&#nh t&#ng đó t&#n m&#t. Thôi, t&#t h&#n h&#t, đành tránh qua mặt bên. Hãy đ&# nh&#ng trái tim già đ&#p nh&#ng nh&#p đ&#p bình an. B&#ng, lão Th&#ch lời đầu ra mặt t&#m Ph&#-Lai-&# c&a B&#u Đ&#n. C&# b&#n xô x&#o, tranh nhau ghé mặt vào t&#m Ph&#-Lai-&. B&#u Đ&#n tuy&#n “Mail Handlers”, nh&#ng ch&# làm t&#m th&#i, theo mùa &. H&#t mùa, nhân viên &i đ&#c tr&# v&# nhà, ng&#i ch&#i x&#i n&#c. Trong b&#n đ&#u b&#c, T&# x&#n là ng&#&i tr&# nh&#t, rành tiếng Anh nh&#t, đ&#c chúng tôi c&# ra, đ&#ch tiếng Việt t&#m Ph&#-Lai-&#.

T&# X&#n đ&#c đ&#c, &# mũi ch&#t ph&#ng to, nh&# trái cà chua chín r&#c. Bình th&#ng, h&#n nói năng ho&#t bát, nh&#ng khi đ&#ch câu gì t&# tiếng Anh ra tiếng Việt, gi&#ng h&#n tr&# nên &p c&#p là cà, nh&# m&#c t&#t cà lăm t&# lúc nào.

- “Mail Handlers” là...là...ch&#n &a, và...và...s&#p x&#p th&# t&. Và...và...ch&#t th&# hay chuy&#n th&# ra t&# các thùng ch&#a. Nói chung...là...Gi&#p đòi h&#i dùng s&#c lao đ&#ng đ&# nh&#c n&#i m&#t v&#t n&#ng t&#i thi&#u là 40 Pao. Và ph&#i...ph&#i luôn đ&#ng, luôn chuy&#n đ&#ng trong suốt th&#i gian làm vi&#c.

Tôi nóng n&#y: - Tóm &i, đây là mặt Gi&#p dùng s&#c lao đ&#ng, không c&#n có ki&#n th&#c ki&#n ng&# gi&# ph&#i không?

&# Việt Nam, sau 1975, b&#n đ&#u b&#c chúng tôi đã t&#ng v&#c thuê gánh m&#n, t&#ng kê vai khuôn bao g&#o ch&# xanh 100kg, t&#ng bê cây r&#ng có chu vi b&#ng mặt vòng ôm c&a m&#y em tay dài...thì “Mail Handlers” ch&# là chuy&#n nh&# đ&#i v&#i chúng tôi.

T&# m&# sáng, tôi h&#n T&# x&#n &# cây xăng vùng Ít-Sán-Đ&a-G&# Gh&# (East Sandiego). Lúc này, giá xăng đã lên đ&#n đ&#nh cao: \$4.50 cho mặt Gá-L&#ng. T&# đây đ&#n ch&# &p-B&#-Lai ph&#i ch&#y trên 20 Mai, đi và v&# m&#t g&#p đôi, &i phòng khi k&#t xe đ&#c đ&#ng, thôi thì đành trút bóp đ&# đ&#y bình xăng.

Sau khi tìm n&#i đ&#u xe, tôi đ&#t T&# x&#n đi lòng vòng quanh ng&#n đ&#i, n&#i có khu B&#u Đ&#n r&#t &n, n&#m ng&#t ng&#ng trên đó. Phòng S&#-V&#t &# phía cuối tòa Biu-Đ&#nh dài thông nh&# toa xe &a. Mu&#n đ&#n đó, hai đ&#a đi b&# kho&#ng khá xa, leo đ&#c xu&#ng đ&#c mu&#n h&#t h&#i. V&#y mà khi c&#m x&#p đ&#n trên tay, nh&#ng m&#t nh&#c b&#ng tan b&#n đầu mặt, nh&#ng ch&# cho m&#t ni&#m vui đang

Thật Nghiếp

Tác Giả: Chuy&#n vui c&a: Ph&#m H&#ng Ân
Thứ Ba, 06 Tháng 1 Năm 2009 13:11

---

nôn n& trong lòng. Rồi phút ch& c, niềm vui l& i tan biến, khi hai đ&a chăm chú vào x&p đ&n, mu&n xây x&m m&t mày.

X&p đ&n có t&t c& 14 trang gi&y kh& l&n (lo&i 8.5x11 in.), chi ch&t nh&ng ch&. T& m&c: ti&u s&, đ&n n&i ăn ch&n &, r&i quá trình h&c v&n, quá trình làm vi&c, quá trình ph&m pháp, bao nhiêu l&n ra tòa, bao nhiêu Tít-K&t giao thông, đi lính lúc nào, tham gia chi&n tranh gì? v...v...

Ch& đ&c s& qua x&p đ&n, T& x&n ch&a u&ng r&&u đã th&y x&n dài dài. Còn tôi thì tá h&a tam tinh, ch&t nh& l&i cái th&i sau 1975, b& công an vi&t c&ng kêu lên h&i cung tá l&, vì can t&i: n& máu v&i nhân dân. Nh&ng l& r&i, l& lên l&ng ng&a thì ph&i phóng th&i. Tôi và T& x&n tìm m&t x& yên t&nh, th& h&n ng&&c v& quá kh&, nh& t&ng chi ti&t chính xác đ& đ&a vào lá đ&n.

G&n 3 ti&ng đ&ng h& trôi qua, sau khi n&p đ&n, chúng tôi m&i đ&&c g&i vào văn phòng. T&&ng Ính-T&-Vi&u ngay, T& x&n ch&t đ&ng nghiêm trang, ngó th&ng lên tr&n nhà, l&m th&m kh&n vái. Nh&ng nào có may m&n nh& T& x&n nghĩ, bà M& già l&nh l&ng ch& vào đ&a ch& c&a m&t C&-Li-Níc & phía nam, b&t chúng tôi đ&n th& n&&c ti&u, và h&n 10 ngày sau, tr& l&i Ính-T&-Vi&u.

Ch& v&y th&i, T& x&n lính qu&nh nh& g&a m&c đ&. H&n c&&i nói huyền thiên, tay chân múa may lo&n x&.

- Ch&c nh& b&p, tau v&i mày s& vô Gi&p B&u Đ&n. Ch&c nh& b&p.

- T&i sao ông bi&t: ch&c nh& b&p?

T& x&n g&t đ&u, qu& quy&t: - N&u không ch&n mình, nó b&t mình th& n&&c ti&u m&n chi?

Th&y k&, tôi cũng vui lây v&i niềm vui c&a T& x&n, đ& ch& đ&n 10 ngày sau, tr& l&i n&i đó b&ng n&i hy v&ng dâng trào. Gi& h&n là 7 gi& 30 sáng, nh&ng m&i có 6 gi&, chúng tôi đã lái xe lên đ&n đ&nh đ&i. Phòng S&-V&t ch&a m& c&a. Dây B&u-Đ&nh B&u Đ&n còn ng&i ng& im l&m trong s&&ng l&nh c&a bu&i s&m mai. L& nh& m&t vài n&i, cũng có ng&&i đ&ng ch& nh& chúng tôi. H& hút

Thật Nghiếp

Tác Giả: Chuy&n vui c&a: Ph&m H&ng Ân
Thứ Ba, 06 Tháng 1 Năm 2009 13:11

---

thu&c, nói chuy&n, và c&&i gi&n đ& quên đi th&i gian căng th&ng.

Đúng 7 gi& 30, c&a phòng S&-V&t m&, m&t ng&&i M& ch&y ra ch& chúng tôi tr& v& khu Bui-Đinh đ&u tiên. Th& là, m&i ng&&i túa ra, l&ng l& n&i chân nhau, lữ l&&t đi ng&&c l&i con đ&&ng. Lúc này, nhìn đoàn ng&&i dài nh& con r&n, T& x&n l&i b&t đ&u x&n:

- Tr&i &i! Ng&&i đồng nh& ki&n th& này, l&i toàn M& v&i M&, tôi s& h& không ch&n đ&n mình đâu, ông &i!

M&c cho T& x&n th& than, đám đông cũng l&n l&&t chui t&t vào căn phòng th&nh thang, có không khí nghiêm trang, l&ng l& d& s&. M&i ng&&i m&t gh&. M&i gh& đ&u có đóng m&nh g& phía tr&&c, dùng cho ng&&i ng&i có th& kê gi&y lên vi&t m&t cách tho&i mái. Tr&&c m&t đám đông là ch&ng h& s& cao ngh&u. Trên cao là t&m b&ng xanh, ch&y dài t& góc t&&ng này đ&n góc t&&ng kia.

M&t nhóm nhân viên B&u Đ&i n hi&n ra, h& t& gi&i thi&u tên tu&i, r&i thao thao b&t tuy&t, nói v& ngành B&u Đ&i n, v& các Gi&p, v& v& trí n&m kh&p n&i trên thành ph& Sán-Đ&a-G&- Gh&. Sau cùng, h& l&i phát cho chúng tôi m&t x&p h& s& n&a. H& s& m&i này g&m có: n&i qui, đ&u l& v& công vi&c, giao kèo làm Phun-Thai, &-V&-Thai - n&u c&n – làm c& ngày l&, ch& nh&t...Ngoài ra, còn có các m&c khác nh&: ch&n n&i làm, khai báo tr&&ng h&p sa th&i & n&i làm tr&&c, khai báo th&i gian ph&c v& quân đ&i, th&i gian ph&m t&i...M&i m&c đ&c qua, chúng tôi cân nh&c k& l&&ng đ&n toát m& hôi h&t.

Lúc này, T& x&n b&ng vui lên, li&n tho&ng ngó v& phía tôi, t&m t&m c&&i hoài:

- Tôi đã nói r&i. Phen này, ch&c nh& b&p.

Sau 2 ti&ng đ&ng h& qu&n th&o v&i x&p h& s&, nhân viên B&u Đ&i n l&i g&i t&ng ng&&i lên xem xét, b& túc và h&i han. Tôi và T& x&n đang ng& ngáo tr&&c c&nh t&&ng m&i lúc m&i đ&i thay, gi&ng nh& chú nai r&ng ng& ngh&ch khi đi l&c vào thành ph&, thì nhân viên B&u Đ&i n b&o chúng tôi tr& v& phòng S&-V&t ch& đ&i, t&ng ng&&i m&t s& l&n l&&t vào g&p X&p Ính-T&-Vi&u.

Thật Nghiếp

Tác Giả: Chuy&#n vui c&a: Ph&#m H&#ng Ân
Thứ Ba, 06 Tháng 1 Năm 2009 13:11

Nghe t&i ti&ng Ính-T&-Vi&, m&t T& x&n b&ng x&m l&i, b&i x&. H&n th& dài m&t h&i, r&i ng& nh& vào vai t&i:

- N&y gi&, tui t&ng Ính-T&-Vi& xong. Hóa ra, ch&a có chi h&t. Tr&i i&i! Phen này ch&c b& m&ng gi&a sa tr&ng.

T&i nh& nh&, an &i: - Bình t&nh l&i đi! Chu&n b& tinh th&n đ& g&p X&p. & hi&n g&p lành. Đ&ng lo!

Đ&m đ&ng r&ng r&n l&i t& t& n&i nhau, tr& l&i phòng S&-V&t. C&a phòng đ& m& r&ng. Nh&ng lâu lâu, m&i có m&t ng& i đ&c g&i tên, vào g&p X&p. T&t c& các gh& trong phòng S&-V&t đ& b& đ&m đ&ng t&i tr&c, chi&m g&n. T&i và T& x&n đ&nh kéo nhau ng&i b&p xu&ng n&n g&ch, ch&ng c&m ch& đ&i X&p g&i đ&n tên mình.

L&i vài ti&ng đ&ng h& ch&m ch&p trôi qua, m&i có m&t ông M& ra c&a, g&i t&i vào phòng. T&i đoán là M&, vì ông ta lùn t&t, l&i b&ng ph&. Cách phát âm thì l& l& gi&ng Si-B&-N&t. Và kh& thay, ti&ng nói c&a ông quá nh&, ri r& nh& ng& i đ&ng lên c&n nh&c r&ng.

Cu&c Ính-T&-Vi& khó khăn, r&i cũng trôi qua. T&i c& v&n đ&ng giác quan, trí nh& và c& s& suy đoán n&a...đ& kh& s& tr& l&i các câu h&i h&c búa c&a ông M& m&t cách ch&p nh&ng. Đ&i kh&i, t&i xin ghi s& l&c nh&ng câu h&i ra đ&y:

- Tr&c kia, làm & đ&y? Công vi&c gì? Mô t& công vi&c đ&?

- Áp-B&-Lai vào đ&y, có bi&t đ& làm Gi&p chi không?

- Theo anh, "Mail Handlers" là Gi&p gì? Ph&i làm nh&ng công vi&c gì?

- "Mail Handlers" là Gi&p n&ng nh&c, anh bi&t v&y, t&i sao l&i Áp-B&-Lai vào đ&y?

Thịt Nghiệp

Tác Giả: Chuy&#n vui c&a: Ph&#m H&#ng Ân
Thứ Ba, 06 Tháng 1 Năm 2009 13:11

- Nếu u đ&#c ch&#n, anh s&# làm th&# nào đ&# Gi&#p này phát tri&#n m&#nh thêm?

Cu&#i cùng, ông M&# c&#m x&#p đ&#n c&a tôi lên, đ&#u g&#t gù OK lia l&#a. Tr&#&#c khi chia tay, ông còn h&#n v&#i tôi 2 tu&#n sau, ch&#c ch&#n s&# có th&# báo đ&#n nhà.

Hai tu&#n l&#i đ&#n. Tôi và T&# x&#n nh&#n đ&#&#c lá th&# có n&#i dung gi&#ng nhau nh&# in. Ng&#&#i ta cảm &#n s&# xin Gi&#p c&a chúng tôi, nh&#ng r&#t ti&#c, ng&#&#i ta đã t&# ch&#i, vì chúng tôi không đ&# năng l&#c đ&#m nh&#n công vi&#c này. T&# x&#n b&#ng t&# ái, ch&#i th&# m&#t h&#i:

- M&#, cái Gi&#p ch&# dùng s&#c lao đ&#ng, làm qu&#n qu&#t su&#t ngày. Có đ&#ng n&#o đ&#ng ni&#c chi đâu mà không năng l&#c?

Tôi tiu ngh&#u kéo T&# x&#n ng&#i xu&#ng gh&#, m&#t m&#i thì th&#o:

- H&#n m&#t năm tr&#i ki&#m vi&#c kh&#p n&#i, ch&#ng n&#i đâu c&#n t&#i. R&#i t&# đây, c&# đà này, làm sao mình có b&#c chi ti&#n thuê nhà h&#i T&#?

T&# x&#n ng&#o lên tr&#n nhà, u&# o&#i nói: - Ch&#u khó xin Hao-Sinh.

- Nh&#ng, xin Hao-Sinh nào ph&#i có li&#n. Ng&#&#i ta ch&# đ&#i ít nh&#t vài ba năm. Trong th&#i gian ch&# đ&#i, mi tính sao?

T&# x&#n ch&#t c&#&#i l&#n, thu&#n tay ch&# th&#ng ra công viên:

- Còn tính sao n&#a cha n&#i: H&#m-L&#t.